

det, der var Skyld i, at vi nu sad i det, som vi gør. Der kunde naturligvis ogsaa — jeg tror ikke, det er nævnt fra nogen Side — peges paa den uheldige Omstændighed, der her er kommet til i et ugunstigt Øjeblik, at Arbejdstiden er blevet indskrænket, og at samtidig ogsaa Arbejdsydelsen er blevet indskrænket paa et Tidspunkt, da der saa absolut og uomgængeligt kræves Produktion og Frembringelse af Værdier.

Det er kun disse Bemærkninger, som de fremsatte Udtalelser har givet mig Anledning til, og jeg skal derfor ikke forlænge Debatten ved at gentage noget, som allerede er sagt.

Jønson: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til det Forslag, vi her har til Behandling. Jeg havde tænkt mig, at et Forslag af denne Art under den Situation, hvori vi nu befinder os, skulde have været saaledes beskaffent, at samtlige Partier vilde være i Stand til at enes derom. Jeg er derfor noget skuffet over det ærede Medlem fra Sæbys (Pinstrup) Erklæring i Gaar, som jeg opfattede saaledes, at det var paa sit Partis Vegne, han udtalte, at en saadan Lov kunde man ikke være med til at stemme for af Hensyn til den siddende Regering. Jeg er ganske sikker paa, at det Parti, jeg tilhører, vilde aldrig i en saa vigtig Situation og i en saa vigtig Sag som denne, en Sag, der i Virkeheden vedrører hele Befolkningen, indtage et saadant Standpunkt. Vel har vi hver især vor politiske Anskuelse, men naar vi har staaet overfor meget alvorlige Situationer, har vi dog hidtil været i Stand til at tale os til Rette med hinanden og lade Modsætningerne ligge.

Der er efter min Mening fremsat mange mærkelige Udtalelser under denne Debat, og jeg har faaet det Indtryk, at flere ærede Medlemmer egentlig opfatter Situationen saaledes, som om hele det sociale Spørgsmaal nu er løst. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) erklærede ogsaa i Mødet i Gaar, at Underklassen var vi færdig med nu, tilbage er kun en Overklasse og en Mellemklasse. Hvorledes man kan opfatte vor hele økonomiske Stilling saaledes, kan jeg med min bedste Villie ikke forstaa. De senere Aars Dyrtid har ganske rigtigt bevirket, at ogsaa Arbejdernes Lønninger er steget, saaledes at hvis de nuværende Lønninger var blevet betalt før Krigen, var der ikke Tvivl om, at de paagældende havde kunnet henregnes til en Slags Mid-

delstand. Men man synes at opfatte den Statistik, som vi for nylig har modtaget fra Statistisk Departement, som et Udtryk for de Indtægter, Arbejderklassen her i Landet for Tiden oppebærer, og det er væsentlig i den Anledning, jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger.

Som gammel Fagforeningsmand har jeg i mange Aar beskæftiget mig med dette Spørgsmaal, og jeg vil straks sige, at naar Staten har et Departement, hvorfra vi skal have saa nøjagtige Oplysninger som muligt om Forholdene indenfor hele det økonomiske Liv, forekommer det mig, at man ikke bør søge Oplysningerne alene hos den ene Part af dem, hvem Beregningerne angaar, men ogsaa hos den anden. Her har man bearbejdet et Materiale, som udelukkende er indhentet hos Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, et Materiale, som man overfor mig har betegnet som mangelfuldt. Denne Mangelfuldhed er ogsaa ganske naturlig, da Foreningen er ude af Stand til at faa de Lister ind fra sine Medlemmer, som er nødvendige for at fremskaffe et blot tilnærmelsesvis rigtigt Billede. Jeg har tilladt mig at undersøge denne Sag nærmere for mit eget Fags Vedkommende, og jeg tror, at noget lignende som det, der gælder for dette, saa nogenlunde gælder ogsaa for de øvrige Fags Vedkommende. Naar man ved, at her er 350 000 Industriarbejdere og Haandværkere, og man udarbejder en Statistik, der kun gælder for 100 000, vil man ret naturligt spørge sig selv: Hvor er alle de andre blevet af, og hvorledes stiller Forholdet sig for disse Menneskers Vedkommende? Nu maa jeg ærligt tilstaa, at Statistisk Departement ikke alene er Skyld i, at der kommer saadanne Tanker frem som dem, der nu fremsættes i vor Presse og paa Møder angaaende denne Sag; der er adskillige Blade, der i Henhold til denne Statistik selv har gjort deres Beregninger. Man har f. Eks. som Grundlag for en Beregning taget en Time-løn af 2 Kr. 34 Øre, og saa har man videre sagt: Det har det paagældende Fag i 48 Timer om Ugen, og med 300 Arbejdsdage om Aaret giver det en Aarsløn af 5 600 Kr. Men saa har man selvfølgelig hverken regnet med, at denne Statistik omfatter et Mindretal af dette Fags Arbejdere, ej heller taget Hensyn til den ganske enestaaende store Arbejdsløshed, som vi desværre har haft her i Landet i de senere Aar, og som forrige Aar var oppe paa et Tal af over 70 000 arbejds-løse, medens vi i Aar har været oppe paa